

BINNENLANDSE VEILIGHEIDSDIENST

'S-GRAVENHAGE, 23 Februari 19 50
Javastraat 68

No. 80159

Bijl.: twee

Betr.: Actie in Nederland
ten behoeve van de
Indonesische Minder-
heden

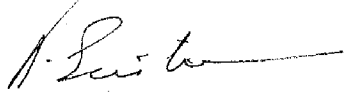
G E H E I M

F-A1079/28
Ee natloer
va Rijksheerheid?
28/50. U.

Met verwijzing naar mijn geheim schrijven van 15 Februari j.l., no.79808, handelende over het in hoofde dezes vermelde onderwerp, heb ik de eer Uwe Excellentie hiernevens aan te bieden copie van de ontwerp-statuten met toelichting van de "Stichting Nederland-Indonesie-Australie", bedoeld in de voorlaatste alinea van mijn aangehaalde brief.

Ik moge hierbij aantekenen, dat het in de bedoeling van de initiatiefnemer (B.Bol) ligt de ontwerp-statuten toe te zenden aan de verenigingen in Nederland, die zich beijveren voor bescherming van de Indonesische Minderheden en voor het behoud van Nieuw-Guinea. Beoogd wordt namelijk, dat bedoelde verenigingen met de Stichting zullen samengaan.

HET HOOFD VAN DE DIENST,

Mr.L.Einthoven.

AAN:

Z.E.de Minister President,
Z.E.de Minister v.Binnenlandse Zaken,
Z.E.de Minister v.Buitenlandse Zaken,
Z.E.de Minister v.Uniezaken en Overzeese
Rijksdelen,

te

'S-G R A V E N H A G E.

ontwerp-statuten hier te vormen Stichting.

Artikel 1. Naam en zetel.

De Stichting draagt de naam "Nederlands, Indonesisch en Australisch (NIAS). Zij is gevestigd te 's-Gravenhage.

Artikel 2. Doel

De Stichting heeft tot doel de samenwerking te bevorderen tussen Indonesië, Australië en Nederland, in het verband van nieuwe verhoudingen, waarbij Nederland een overbruggende functie zal moeten vervullen met betrekking tot de samenwerking tussen de beide andere naties.

Zij wil bijdragen aan het verkennen, aanbevelen en propageren van nieuwe rechtsverhoudingen, welke een geschikte basis vormen, waarop die samenwerking tot haar gunstige ontwikkeling zal kunnen komen.

Zij wil met alle middelen bijdragen aan het doen prevaleren van de eigen belangen van ieder van haar afzonderlijk.

Artikel 3. Middelen.

De Stichting tracht haar doel te bereiken door:

- a. het uitwerken en doen uitwerken van schama's, plannen en voorstellen;
- b. het leggen van contacten met instanties of persoonlijkheden, welke medewerking voor de verwezenlijking van de doeleinden der Stichting van belang zal kunnen zijn, daaronder begrepen in voorkomende gevallen de organen van de Nederlands-Indonesische Unie;
- c. het voeren en steunen van propaganda;
- d. de oprichting en instandhouding van instituten als bedoeld in art. 11 van de culturele overeenkomst tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de R.I.S., voorzover zij ten dienste van de doeleinden der Stichting van nut zullen kunnen zijn;
de instelling van commissies of andere verbonden, waarin personen, die met de doelstelling der Stichting sympathiseren in het belang van die doelstelling op de meest geeignende wijze zullen samenwerken;
- e. het verlenen van financiële bijstand aan andere lichamen of aan personen, die overeenkomstige doeleinden nastreven;
- f. het vormen en beheren van fondsen voor de verwezenlijking van het een en het ander.

BEKNOPTE DOORLIJNING.

De huidige overgangstoestand verdient de navolgende aspecten

1. De Republiek streeft er met alle middelen naar om N.Guinea binnen de N.I.S. te krijgen.
2. Bij de overnaste soevereiniteitsoverdracht zijn diverse gebieden binnen de N.I.S. terecht gekomen, die bij een kalmer afwikkeling waarschijnlijk aan het Rijk van binnen het Koninkrijk de voorkeur zouden hebben gegeven, zouds. de voorkeur zouden hebben gegeven aan het bondgenootschap van een veel krachtiger band met het Koninkrijk, dan in het unie-statuuat is verwezenlijkt. De "overgangsovereenkomst" opent weliswaar de mogelijkheid van correcties op dit punt maar als gevolg van het unitarische streven van de Republiek zal hiervan niets terecht kunnen komen, indien niet van buitenaf krachtig wordt geholpen.
3. Hulp als bedoeld in punt 2 zal slechts kunnen worden verleend met bijstand van Australië, waarbij Nederland dan bovendien in N.Guinea een belangrijke troef in handen heeft.
4. De belangen van Australië lopen thans geheel parallel met die van Nederland, waarbij moet worden bedacht, dat ook Oost-Indonesië thuis hoort in de Australische defensie-arena en zelfs in de U.S.A. defensie-arena als verlengstuk van de verdedigingslinie, welke van Japan, via de Philippijnen op de Australische zone aansluit.
5. Het is in verband met het gestelde in punt 4 wel duidelijk dat Merle Cochran en Critchley de belangen van hun eigen landen wel bijzonder slecht gediend hebben, toen zij de Republiek steunden om ook Oost-Indonesië integraal in de macht te stепен, d.w.z. inclusief Amoen, de Anapnassa en Timor, n.b. tegen de aanspraken van Nederland in, tegen de solide aanspraken van de volken in kwestie op zelfbeschikking en in strijd met bijv. art.73 van het handvast. Het moet onder de huidige verhoudingen wel mogelijk zijn om de steun van de ENCI te verwerven c. . . af te dwingen via de Australische en U.S.A. Regeringen, tot het verkrijgen van de sub 2-bedoelde correcties.
6. Een oplossing zou kunnen worden gevonden in de navolgende richting:
Zowel de Nederlandse soevereiniteit over N.Guinea als de N.I. soevereiniteit over Oost-Indonesië zouden kunnen worden opgelost, doch uitsluitend ten aanzien van nader te omschrijven belangen in een Nederl.-Austral. accoord tot het gezamenlijk dienen van die belangen.
Dit zou dan moeten geschieden door daartoe in te stellen nieuwe organen.
Die organen zouden dan autonoom moeten zijn (d.w.z. in ieder geval voor wat betreft Nederland en voor wat betreft de N.I.S. die aanstuurt op vorming van een derde blok met India) dus: onafhankelijk t.o.v. de N.I.S. regering.
De onder die nieuwe organen te brengen belangen zouden moeten zijn: defensie en politie (in ieder geval veiligheidspolitie).
Nederland en N.I.S. geven dus ten aanzien van die belangen met betrekking tot die voor Australië vitale gebieden een deel van hun soevereiniteit prijs.

Onder dergelijke rechtsverhoudingen zal de invloed van Nederland in Oost-Indonesië gemakkelijk in nieuwe banen kunnen worden gebracht.